

Cuptorul să se-aprindă

Cuptorul să se-aprindă de șapte ori mai tare
Ca starea lui normală, (:ca orișicine-ar fi:)
Cuprinși de neascultare, cuprinși de îndoială,
Porunca-mpărătească-i (:să fie arși de vii:)

În valea Dura e serbare, un chip strălucitor,
Un chip de aur foarte mare, era în fața lor.
Cînd instrumentele răsună, cu toți să v-aruncați,
În fața chipului de aur, și lui să vă-nchinați.

Cuptoru-i plin de flăcări, iar chipul strălucește,
Orchestrale răsună, serbarea a-nceput;
Căci împăratul mare la toți le poruncește,
Cu toți să se închine la Dumnezeu mut.

Și toată lumea se supune, afară de cei trei,
Șadrac, Meșac și Abed-Nego, nu s-au temut de zei.
Căci Dumnezeu lor Cel mare, e viu și-adevărat.
Ei au rămas toți în picioare și nu s-au închinat.

Trei tineri din Israel, iudeii nu se-nchină
La idolul de aur, ei au un Dumnezeu
Ce-i mai presus de toate, și-i plin de îndurare,
El este viu și veșnic în vecii vecilor.

Și după lunga cercetare, vestitul împărat
Cuprins de o mînie mare, pe loc i-a condamnat.
Soldații cei viteji îi leagă pe tinerii cei trei,
Căci ei s-au încrezut în Domnul, și Domnul e cu ei.

Și-n flacăra fierbinte, iudeii de-altădată
Că n-au vrut să se-nchine, ei au fost aruncați.
Dar Dumnezeu îi scapă, un înger veșnic vine,
Și din cuptorul mare ei sînt eliberați.

Un Fiu de Dumnezeu coboară acolo în cuptor,
Ca să vadă tot poporul izbăvirea lor.
Șadrac, Meșac și Abed-Nego, ei nu s-au închinat,
Căci ei credeau în Dumnezeul Cel Adevărat.

Căldura nu-i topește și focul nu-i aprinde,
Atuncea împăratul afară i-a chemat.
Și părăsind cuptorul, cei trei stau în picioare
În fața tuturor, căci Domnul i-a salvat.

Credința lor adevărată la toți le-a dovedit,
Și nouă astăzi ne arată cum ei au biruit.
Și a rămas ca mărturie la orișice popor,
Căci Dumnezeu îi izbăvise pe-aceia din cuptor.

Amin